

Sygn. akt VI Ka 6/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 marca 2021 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia Tomasz Skowron (spr.)

Sędzia Waldemar Masłowski

Sędzia Andrzej Żuk

Protokolant Sylwia Piliszewska

przy udziale prokurator Prokuratury Rejonowej w J.za Prokuraturę Rejonową w B.: M. S.

po rozpoznaniu w dniu 23.03.2021r.

sprawy P. K. ur. (...) w B.

s. J., J. z domu S.

oskarżonego z art. 177 § 2 k.k. i in.

z powodu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego i prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Bolesławcu

z dnia 13 listopada 2020 r. sygn. akt II K 603/20

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego P. K. w ten sposób, że:

1. w pkt. I części dyspozytywnej obniża wymierzoną mu karę pozbawienia wolności do 1 (jednego) roku i 4 (czterech) miesięcy,

2. w pkt. VII części dyspozytywnej stwierdza, że orzeczenie o karze łącznej straciło moc i na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. wymierza mu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 6/21	
Załącznik dołącza się w każdym	2		

<p>przypadku. Podać liczbę załączników:</p>		
<p>1. CZĘŚĆ WSTĘPNA</p>		
<p>1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>Wyrok Sądu rejonowego w Bolesławcu z dnia 13 listopada 2020r. sygn. akt II K 603/20</p>		
<p>1.2. Podmiot wnoszący apelację</p>		
<p># oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		
<p># oskarżyciel posiłkowy</p>		
<p># oskarżyciel prywatny</p>		
<p># obrońca</p>		
<p># oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego</p>		

# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
1.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
2.1. Ustalenie faktów					
2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1		P. K.	Podjęcie przez oskarżonego leczenia odwykowego Sprawowanie opieki nad chorą matką	Zaświadczenie Karta informacyjna Orzeczenie KRUS	k.260 k.262 k.261
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					

Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
2.2. Ocena dowodów					
2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu			
1 i 2	<p>Zaświadczenie z (...)Szpitala (...) w B.</p> <p>Wypis z treści orzeczenia KRUS</p> <p>Karta informacyjna leczenia szpitalnego</p>	<p>Dowody z dokumentów zostały sporządzone przez upoważnione osoby.</p> <p>Wiarygodność tych dokumentów nie została zakwestionowana przez którąkolwiek ze stron.</p> <p>Okoliczności, na które miały być te dowody przeprowadzone również nie były kwestionowane.</p>			
2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów					

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków			
Lp.	Zarzut		
1	Zarzut I apelacji prokuratora	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Lp.	Zarzut		
2	Zarzut II apelacji prokuratora	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Lp.	Zarzut		

3	Zarzut III apelacji prokuratora	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Lp.	Zarzut		
4	Zarzut 1 apelacji obrońcy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Lp.	Zarzut		
5	Zarzut 2 apelacji obrońcy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Lp.	Zarzut		
6	Zarzut 3 apelacji obrońcy	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
Odnośnie zarzutów I – II zawartych w apelacji prokuratora			

stwierdzić
należy, że sąd
okręgowy nie
podzielił
zawartej w nich
argumentacji.
Nie dostrzegł
sąd odwoławczy
powodów, dla
których
należałoby
uznać, że
wymierzona
oskarżonemu
kara za czyn z
art. 177§2 k.k.
w zw. z art.
178§1 k.k., a
w konsekwencji
również kara
łącznie są karami
rażąco,
niewspółmiernie
łagodnymi.

Rażąca
niewspółmierność
kary w
rozumieniu art.
438 pkt 4
k.p.k. zachodzi
wówczas, gdy
orzeczona kara
bądź suma
zastosowanych
kar zasadniczych
i środków
karnych
wymierzonych
przez sąd za
przypisane
oskarżonemu
przestępstwo nie
uwzględnia
należyście
stopnia
szkodliwości
społecznej
czynów oraz
nie realizuje

w wystarczającej
mierze celów
kary w zakresie
społecznego
oddziaływania
oraz celów
zapobiegawczych
i
wychowawczych,
jakie ma uczynić
w stosunku do
osoby skazanej.

Oczywistym jest,
że przestępstwa
spowodowania
wypadków
komunikacyjnych
z ciężkimi
obrażeniami
ciała i do
tego popełnione
pod wpływem
alkoholu są
przestępstwami
o stosunkowo
znacznym
ładunku
społecznej
szkodliwości.

Tym niemniej
w niniejszej
sprawie istnieje
szereg
okoliczności,
które powodują,
że nawet
wymierzona
oskarżonemu za
ten czyn kara 2
lat i 2 miesiące
pozbawienia
wolności jawi się
jako kara rażąco,
niewspółmiernie
surowa. Przed
wszystkim
wskazać należy,
że
pokrzywdzony

A. P. i oskarżony
P. K. są dobrymi
znajomymi,
krytycznego
dnia wspólnie
spożywali
alkohol i
wspólnie
wykonywali
prace polowe,
które
skutkowały tym,
że po wsi
przemieszczali
się ciągnikiem.
Niewątpliwie
zachowanie
pokrzywdzonego
w znacznym
stopniu
przyczyniło się
do nastąpienia
wypadku. A. P.
bowiem jadąc
jako pasażer
kierowanym
przez P. K.
ciągnikiem stał
na jego stopniu,
z którego w
pewnym
momencie
podczas jazdy
spadł i został
najechany przez
koło ciągnika.
W ocenie sądu
okręgowego nie
można również
w niniejszej
sprawie zbyt
dużego
znaczenia
przypisywać
(jako
okoliczności
obciążającej)
temu, że
oskarżony
odjechał z

miejsca
zdarzenia nie
udzielając
pomocy
pokrzywdzonemu.
Oskarżony jak
twierdził w
swoich
wyjaśnieniach
odjechał dlatego,
że „spanikował”.
Z całą pewnością
nie powodował
nim zamiar
ukrycia się i
uwolnienia od
odpowiedzialności.
Oskarżony
bowiem razem z
pokrzywdzonym
tego dnia od
wczesnych
godzin
przebywali
razem,
wykonywali
prace polowe,
jeździli po całej
wsi, byli
widziani przez
wiele osób.
Oceniając zatem
zaistniałą
sytuację
obiektywnie,
oskarżony nie
miał żadnych
szans na to
aby nie został
powiązany z
tym zdarzeniem.
Pośrednio
świadczy nawet
o tym jego
zachowanie po
wypadku. Jak
zeznała jego
siostra B. B.
stwierdził on, że
„chyba zabił A.

i idzie do lasu powiesić się”. W tym lesie zresztą został znaleziony przez policję.

Odnosnie zarzutu z pkt III apelacji prokuratora stwierdzić należy, że wbrew twierdzeniom skarżącego sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie sytuacji materialnej oskarżonego i słusznie zwolnił go od ponoszenia kosztów sądowych. Oskarżony bowiem nie posiada żadnego majątku, nie ma stałych dochodów. Utrzymuje się z prac dorywczych w rolnictwie. Prawidłowości tych ustaleń odnośnie istnienia przesłanek do zwolnienia oskarżonego od kosztów sądowych nie może zmienić fakt, że jest on osobą zdrową i

czynną
zawodowo.

Oдноśnie
zarzutu 1
apelacji obrońcy
oskarżonego
stwierdzić
należy, że nie
jest on zasadny.
Wskazane w
nim argumenty:
przyczynienie się
pokrzywdzonego
do wypadku,
wspólne
spożywanie
alkoholu, bliskie
więzi
koleżeńskie, jak
też wola
pokrzywdzonego
aby oskarżonego
nie traktować
surowo,
jakkolwiek
przemawiające
na korzyść
oskarżonego, za
tym aby
wymierzyć mu
niższą karę niż ta
orzeczona przez
sąd I instancji
to jednak nie
na tyle aby
aktualizowały
się przesłanki
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
w oparciu o
art. 60§2 k.k.
Przepis ten
stanowi, że sąd
może
zastosować
nadzwyczajne
złagodzenie kary
w szczególnie
uzasadnionych

wypadkach,
kiedy nawet
najniższa kara
przewidziana za
przestępstwo
byłaby
niewspółmiernie
surowa.
Zastosowanie
instytucji
nadzwyczajnego
złagodzenia kary
zatem
obwarowane jest
koniecznością
ustalenia, że
nawet najniższa
kara
przewidziana za
przestępstwo
byłaby
niewspółmiernie
surowa. W
realiach
niniejszej
sprawy taka
sytuacja nie ma
miejsca. Przy
wystąpieniu
szeregu
okoliczności
przemawiających
na korzyść
oskarżonego, o
których była
wyżej już mowa
w sprawie
istnieją również
okoliczności,
które są dla
oskarżonego
obciążające i
powodują
konieczność
wymierzenia mu
kary jakkolwiek
w dolnym
zakresie to
jednak wyższej
od najniższego

zagrożenia przewidzianego przez ustawę (9 miesięcy pozbawienia wolności). Okoliczności te to naruszenie przez oskarżonego fundamentalnej zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym – zasady trzeźwości, znaczny stopień nietrzeźwości jak i skutek wypadku – spowodowanie ciężkich obrażeń ciała.

Odnosnie zarzutu z pkt 2 apelacji obrońcy oskarżonego w ocenie sądu odwoławczego zarzut ten jest w części zasadny. Wskazane powyżej okoliczności, które zostały wymienione w odniesieniu się do zarzutu rażącej niewspółmiernej łagodności w apelacji prokuratora wskazują zdaniem sadu odwoławczego, że wymierzona oskarżonemu za

czyn z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. kara jest karą rażąco, niewspółmiernie surową. Stąd też zdaniem sądu okręgowego karę ta należało obniżyć.

Argumenty te natomiast nie mają zastosowania do kary 4 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej za przestępstwo z art. 178a§1 k.k. Kara ta jest karą adekwatną do wszystkich okoliczności przedmiotowych i podmiotowych ustalonych w niniejszej sprawie.

Uwzględnia wysoki stopień nietrzeźwości, jak i fakt, że oskarżony razem z pokrzywdzonym jeździli ciągnikiem przez sporą część dnia można powiedzieć praktycznie po całej wsi.

Odnosząc się do zarzutu z pkt 3 apelacji obrońcy oskarżonego wskazać należy, że sąd

odwoławczy nie
podziela
stanowiska
jakoby
orzeczone wobec
oskarżonego
środki karne
za przypisane
mu przestępstwa
były rażąco
niewspółmiernie
surowe. Przed
wszystkim
wskazać należy,
że przepis art.
42§3 k.k.
nakazuje sądowi
orzeczenie
dożywotniego
zakazu
prowadzenia
wszelkich
pojazdów
mechanicznych
w razie skazania
za przestępstwo
z art. 177§2 k.k.
jeżeli sprawca
był w stanie
nietrzeźwości
lub pod
wpływem środka
odurzającego
albo zbiegł z
miejsca
zdarzenia, chyba
że zachodzi
wyjątkowy
wypadek
uzasadniony
szczególnymi
okolicznościami.
W niniejszej
sprawie
oskarżony P.
K. spowodował
wypadek o
ciężkich
skutkach (z
art. 177§2 k.k.)

znajdując się pod działaniem alkoholu, zbiegł też z miejsca wypadku. Skarżąca nie przedstawiła żadnych okoliczności, które można byłoby uznać za szczególne okoliczności pozwalające na odstąpienie od orzeczenia dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Sąd odwoławczy nie dostrzega takich okoliczności z urzędu. Mając na względzie znaczny stan nietrzeźwości oskarżonego, długotrwałości kontynuowania jazdy w tym stanie stwierdzić należy, że również 5 letni zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczony za czy z art. 178a§1 k.k. jest prawidłowy.

Wniosek

<p>Zawarty w apelacji prokuratora o zmianę wyroku i wymierzenie za czyn z art. 177§2 k.k. i in. karę 3 lat pozbawienia wolności oraz kary łącznej 3 lat i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz obciążenie oskarżonego kosztami sądowymi</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Wyżej już sąd wskazał dlaczego nie uwzględnił zarzutów apelacji dotyczących rażącej łagodności wymierzonej oskarżonemu kary za czyn z art. 177§2 k.k. i in. oraz błędu w ustaleniach faktycznych odnośnie zwolnienia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych.</p>		

Wniosek		
<p>Zawarty w apelacji obrońcy oskarżonego o wymierzenie mu kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania za czyn z art. 177§2 k.k. i in. oraz kary grzywny za czyn z art. 178a§1 k.k., a także orzeczenie środków karnych w niższym wymiarze i łącznego środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Wyżej w odniesieniu do zarzutów apelacji obrońcy sąd wskazał powody, dla których nie uwzględnił argumentów tam wskazanych poza</p>		

<p>częściowym uwzględnieniem argumentów wskazanych w zarzucie 2. Nie może to jednak przełożyć się na uwzględnienie wniosku obrońcy co do zaproponowanych przez nią kar, jak i długości orzeczenia środka karnego.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>1.</p>		
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>5. ZSTRZYGNIECIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	

<p>Sprawstwo i wina oskarżonego odnośnie zarzucanych mu przestępstw oraz orzeczenie o kosztach sądowych</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Sprawstwo i wina oskarżonego nie były przez skarżących kwestionowane. Powody nie uwzględnienia zarzutu z apelacji prokuratora dotyczącego kosztów sądowych wskazano już powyżej.</p>		
<p>5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Wymierzona oskarżonemu kara za czyn z art. 177§2 k.k.</p>		

w zw. z art. 178§1 k.k. oraz orzeczenie o karze łącznej	
Zwiężle o powodach zmiany	
<p>Wyżej wskazano powody, dla których sąd odwoławczy nie uwzględnił zarzutu rażącej niewspółmiernej łagodności wymierzonej oskarżonemu kary zawartego w apelacji prokuratora. Okoliczności tam wskazane powodują zdaniem sądu sytuację, że wymierzona przez sąd I instancji za czyn z art. 177§2 k.k. w zw. z art. 178§1 k.k. kara 2 lat i 2 miesięcy pozbawienia wolności jest karą rażąco, niewspółmiernie surową.</p> <p>Oczywistym jest, że cele prewencji indywidualnej – wychowawcze i zapobiegawcze - które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego mają</p>	

zwykle prymat przed innymi, zwłaszcza negatywną prewencją generalną polegającą na wymierzaniu nadmiernie surowych sankcji. Sankcja sprawiedliwa nie powinna zatem wykraczać poza rzeczywistość potrzebę, właściwa reakcja karna to reakcja celowa, uwzględniająca wszystkie elementy decydujące o jej rodzaju i wymiarze, sprawiedliwa i akceptowana społecznie. Zdaniem sądu odwoławczego w kontekście przeanalizowanych i wyeksponowanych wyżej wszystkich istotnych okoliczności wpływających na wymiar orzeczonej kary pozbawienia wolności, Wystarczającą za ten czyn karą, uwzględniającą wszystkie kryteria wymienione w art. 53 k.k. będzie kara roku

i 4 miesięcy
pozbawienia
wolności.

Zmiana jednej z
kar orzeczonych
za przypisane
oskarżonemu
przestępstwa
spowodowała
konieczności
orzeczenia
nowej kary
łącznej. Stąd też
sąd na podstawie
art. 85§1 k.k.
i art. 86§1
k.k. mając na
uwadze związek
rodzajowy i
czasowy
zachodzący
pomiędzy
zarzucanymi
oskarżonemu
czynami
wymierzył mu
karę łączną z
zastosowaniem
częściowej
absorpcji, tj.
karę roku i 6
miesięcy
pozbawienia
wolności.

**5.3. Uchylenie
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

**5.3.1.
Przyczyna,
zakres i
podstawa
prawna
uchylenia**

1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia i umorzenia wskazaniami szczególnej podstawy prawnej umorzenia	o i ze		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzłe powodach uchylenia	o		
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co			

do dalszego postępowania		
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
III	Sąd jedynie w niewielkiej części uwzględnił jeden z zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego, mimo to doszło do zmiany wyroku na korzyść oskarżonego. Dlatego też względy słuszności przemawiały za zwolnieniem go od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze (art. 624§1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.).	

7. PODPIS	
Waldemar Masłowski Tomasz Skowron Andrzej Żuk	

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	prokurator		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rażąca niewspółmierność kary oraz zwolnienie oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	

#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Rażąca niewspółmierność kary		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------